

S finxens gåta

Av:
Mats Bergström
&
Theresia Junesten

Moheydin J abir

Moheydin Jabir

Arabisk terrorist, 24 år.

Analfabet

Du är uppvuxen i en väldigt kärleksfull familj med Egyptiska föräldrar. Din mor, Mona, bestämde själv vem hon ville gifta sig med och hon gjorde det för kärlek. Din far, Massoud, är en god man, men han har inte alltid kunnat varit så närvarande i familjens styre, utan har varit tvungen att tillbringa sin mesta tid i den tobaksaffär han äger. Det har han gjort eftersom han alltid har strävat efter att familjen skall ha det så bra som möjligt. Så du är uppfostrad i att kärlek kommer först. Förutom dig består familjen av dina två småsyster, Julia och Nadia. Ni är alla troende muslimer, men din familj tar det inte allt på så fruktansvärt allvar..

Ni bodde i Al Arish på Sinaihalvön. Efter 6-dagarskriget hade staden, med resten av Sinai, tagits av Israel. Det var då, du redan som liten, lärde dig att stå för din tro att judar var rasister som alltid hatade er araber och strävar efter att förtrycka er. 1979, när du var sex år gammal, blev staden åter Egyptisk, något du nu i efterhand, minns med blandade känslor. Även om ni slapp ifrån ockupationen innebar det ju en uppgörelse med fienden. Något som man aldrig bör nedlåta sig till. Man skall stå för det man tycker och tror på. Andra må tro och tycka vad de själva vill, och man behöver inte hata dem för det, men att böja sig för fienden är något du aldrig skulle göra.

Tyvärr hamnade du lite i fel umgänge i tonåren. Din far var alltid borta och din mor arbetade som sömmerska i en liten lokal fabrik, så hon var borta på dagarna och väldigt trött på kvällarna. Det ledde till att du började hänga ute på gatorna, åka runt på din moped, flörta med tjejer (något du aldrig slutat med) och allmänt leva ett löst liv. Skolan struntade du totalt i vilket har lett till att du aldrig lärt dig speciellt mycket. Du är till exempel fortfarande analfabet.

Du hamnade i ett rebelliskt gäng som föraktade allt som kom utifrån t ex turister, västerländsk mat och nedbrytandet av den traditionella arabiska familjen där alla håller ihop. Ditt personliga hat var aldrig så stort, men du hade inga andra vänner. Gänget leddes dock av en kille som hette Josef och det var han som, med sin starka vilja och personlighet fick in er andra på den åsikten. Ni var inte terrorister, men väl lokala smågangsters som stal och levde rövare. Om ni någon gång funderade på er själva, så brukade ni se på er som ett gäng som älskade friheten. Ni hade en otroligt stark sammanhållning, ungefär som moderna amerikanska gatugång. Josef såg till att ni samtidigt fick möta män från Det muslimska brödraskapet. De kunde verkligen förklara hur Världen fungerade för er och ni började se omvärlden med svart-vita politiska ögon. Er politiska skolning var aldrig speciellt djup, men ni fick lära er grunderna om en Islamsk stat och varför den Egyptiska regimen förtryckte sin befolkning. Något man lätt kan se på hur de fattiga (däribland ni) har det i Egypten och vilka rättigheter den som är fattig har. Ni fick lära er att presidenten och regeringen var fel för folket. Landet förstörs mer och mer och det blir alldeles för västerländskt. I den sanna muslimska staten skall alla vara jämlika, ingen skall förtrycka någon annan och naturligtvis skall fullständig frihet råda.

Det var vid den här tiden som du bröt fullständigt med din familj och deras borgerliga attityd, deras böjda ryggar och brist på moral (vilket dina kamrater tryckte i dig att de var och osäker som du var tog du åt dig den åsikten).

I äldre dagar fick ni tag på vapen. Det var inte speciellt svårt att få tag i dem. I Mellanöstern vimlar det av vapen och Josef försåg er med dem. Ni började alla kallas för terrorister av myndigheterna, och de jagade er och utfäste till och med en belöning på er. Du trodde att du gjorde allt för en god gärning. Även om du allt för ofta tvekade. Du är ingen ond människa, och det är mot all moral att skada andra människor och ta deras saker, vad de än må ha för tro. Det är ju för att judarna har stulit Palestina, som ni kämpar mot dem och för att Egyptens ledning har stulit landet från folket som ni kämpar mot dem. Josef har dock förklarat att i Jihad måste en del offras och det är bättre att det är fienden än de ni slåss för.

Mest var det den rika koptiska medelklassen ni bekämpade med små attentat. Du har aldrig riktigt förstått på vilket sätt de förtrycker er, men Josef har försökt berätta det. Vad ni gjorde var att ta ut den traditionella skatten Jitzya från de kristna, vilket den ogudaktiga Egyptiska regimen vägrar att göra. Josef såg sedan till att pengarna skickades till de behövande i kampen.

För ett år sedan kom polisen slutligen ikapp er. Det utbröt en strid och de flesta i den grupp mördades av poliserna. Josef var en av de som dog. Han dog som en martyr, något han alltid önskade sig. Orsaken att du överlevde var att du blev för rädd för att dö. Du vill inte dö ännu! Du har alldeles för mycket kvar att hinna göra. Du vill hitta en kvinna att älska (Gud vet att du försöker), bilda familj med och ge dina barn den lyckliga barndom du aldrig hade. Du lät dig alltså tas av den fruktade säkerhetspolisen.

De lät tortera dig en längre tid och hotade att låta fängsla dina älskade föräldrar och dina kära systrar, om du inte började arbeta för dem som spion och informatör. En förrädare för saken. Din kärlek och lojalitet till familjen, och din egen vilja att överleva, var större än din lojalitet till terroristerna, så du började arbeta för säkerhetspolisen.

Redan har du hjälpt dem att avslöja flera andra celler, som du sedan har sett dö i strid eller infångas för långa fängelsestraff. Ditt hjärta blöder för vad du har gjort, men du kan inte få det ogjort och du kan aldrig mer lämna

den väg du har tvingats in på. Du står nu i polisens lönelistor, och om du försöker sluta som infiltratör åt dem, kommer de att dels ta din familj till fånga, som medhjälpare till en terrorist, och dels kommer de att sprida ut att du har arbetat för dem. Då kommer du att bli utsatt för en lång och hemsk hämnd.

Både som terrorist och infiltratör har du tagit några liv, men har alltid mått så fruktansvärt dåligt efter det. Något du absolut inte kunde erkänna för de andra i gänget. Nu har du hittat en annan grupp att vara medlem av och infiltrera för polisens räknig. Naturligtvis sympatiserar du egentligen med dem, men du har ju inget val. Gruppen leds av Haqim och du tror att genom hans faderliga ledning kanske de kunde komma någonstans i sin kamp. Nu är de dock förlorade och du kommer att avslöja dem helt för polisen. Hittills har du dock bara angivit en medlem av gruppen, som inte är särskilt aktiv och som heter Mohammed och är bror till en person som heter Ibrahim.

Du vill egentligen sluta med detta, sluta att utpressa, hota och ständigt vara på flykt och rädd för förrädare bland polisen, andra infiltratörer bland er och inte minst att någon skall förr eller senare avslöja dig. Istället vill du finna dig en kärlek som du kan stadga dig med och försörja, men nu du har polisen efter dig, så det skulle aldrig fungera i Egypten. Du har dock lovat dig själv att lyckas med det. Dina barn skall alltid ha sin far hemma och din fru skall aldrig behöva arbeta hela dagarna som din mamma Mona alltid har gjort.

Du skäms naturligtvis för att du lämnade dina vänner att dö, och att du har förat andra till regeringen, men hellre dem än dig.

De sista dagarna har det fantastiska hänt - du har funnit din absoluta kärlek och är upp över öronen förälskad och du vet inte vart du ska ta vägen! Du träffade henne i Cairo. Hon är svensk. Västerländsk, men otroligt trevlig och upplyst. Du skulle ha träffat henne en kväll, men blev förhindrad av dina terroristkumpaner som ville planera. Du sörjer fruktansvärt och vill inget annat än vara med henne igen. Nu kan du äntligen lämna det eländiga liv, fyllt av mord och förräderi du nu har och kanske flytta ihop med denna underbara kvinna i ett avlägset och bra land som Sverige.

Personlighet: Du är en riktig Don Juan. Glimten i ögat och i grund och botten gladlynt och väldigt charmig.

Tyvärr deprimerad och missnöjd med din nuvarande situation. Dina dåd tynger ditt samvete nästan mer än du kan bära och du grubblar allt mer på meningen med livet. Du är förvirrad och vet inte var du står i livet.

Just nu är du nervös över vad din käresta skall tycka om dig när hon får veta mer om dig. Kommer hon att vara den accepterande kvinna som du tror, eller kommer hon att förskjuta dig och kanske till och med berätta om dig för myndigheterna. Du är helt säker på att din kärlek till henne är för stor för att du någonsin skulle kunna skada henne, om hon hotar med det. Om den stunden skulle komma, har du bestämt dig att ta konsekvenserna av dina handlingar och möta döden som en man.

Du är varken välutbildad eller speciellt kunnig om den Islamska tron. Du har alltid gjort det andra har förklarat för dig är det rätta att göra. På så sätt är du ganska naiv och tror oftast det bästa om alla. Det betyder inte att du är dum. Under de rätta omständigheterna hade du nog kunnat gå ganska långt i livet, men livet har som sagt var inte gått som det borde för dig.

Du är alltså absolut inte en ond människa, snarare en god person som försöker göra världen bättre, men inte riktigt vet hur han skall bära sig åt.

Vad du vet och tycker om de andra

Isabella Lucci: När du först såg henne utanför bussen så slog ditt hjärta en dubbelvolt. Du sken upp och log mot henne och tänkte gå fram och hälsa och be om ursäkt för att du aldrig kom till restaurangen när du insåg ditt uppdrag du hade framför dig. Du kände hur hela din kropp stelnade till is och du såg bort ifrån henne. På bussen på väg mot graven så mötte du hennes blick ett par gånger och det gjorde ont varje gång. Du skulle aldrig kunna skada henne och vet inte hur du ska handla. Hon kommer få reda på din mörka hemlighet och då kommer allt vara förstört, hon skulle aldrig vilja älska dig mer. Hon får inte skadas och du måste se till att de andra inte gör något mot henne, men problemet är att du inte får bli avslöjad. Du vet inte hur de andra skulle ta det, men troligtvis inte på det sättet du hoppas på.

Henrik Isaksson: Professor i hieroglyfer tydligen. Utbildad och bor i Egypten, det kan bli farligt, han har nog inflytande, så att försöka sig hålla sig vän med är nog en bra ide. Även om du vet att han förmodligen inte kommer att förstå vad det är ni gör så kan du alltid försöka. Du vill inte skada folk i onödan och det borde du göra klart för folk. Den här mannen verkar helt ok och det skulle vara synd att beröva Egypten på en sådan talang.

Kate "Cat" Carlyle: Du förstår dig inte på den här kvinnan. Hon måste ha haft det eller ha det svårt. Hon är en typisk kvinna man skulle kunna ha en flört med, men du skulle aldrig kunna tänka dig att leva ett liv med en

sådan här kvinna. Hon är alldeles för vild, och du måste ju erkänna att hon har klös i sig. Du skulle aldrig med fri vilja slå en kvinna, men den här kvinnan misstänker du är en sådan som drar sådana män som dig till fördel och kan använda våld på, så du får vara försiktig med henne, det kommer vara antingen hon eller du som överaskar först.

Mustafa Al-Ezrim: Den här mannen är sannerligen fanatisk. Han är en terrorist in i själen och han skrämmer dig. Om det är så här man blir efter ett tag som terrorist, förstår du och sympatiserar du lite med regerings jakt på er. Han är en bombman och en djup muslim och totalt livsfarlig. Att hålla sig på god kant med honom är en bra ide, men han får inte skada Isabella, aldrig, det kommer du se till!

Samir Mohammed: En korruperad turistpolis som tar emot mutor. Han jobbar för er nu och du har svårt för honom. Han är falsk och sviker människor som ingenting. Han verkar inte ha något samvete för det efteråt heller. I detta fall har han gått bakom ryggen på Nadja som verkar lita på Samir och du nästan skäms för att ni samarbetar med honom.

Nadja Stålnacke: Turistguiden som anordnat denna speciella resa. Hon tjänar förmodligen massor med pengar på denna resa, den är ju inte precis laglig resan så det är nog extra dyrt. Hon vet i alla fall hur man tjänar pengar och det är en fördel, tyvärr vet du ju inte om hon kommer få behålla pengarna om Samir får bestämma, fast det bästa vore ju om pengarna kunde gå till de fattiga. Nadja kan även hon bli farlig för dig, hon har inflytande och du anser att efter detta borde du försöka sticka från landet så fort som möjligt.

Fredrik Blå: Turist som verkar allmänt intresserad av Egypten. Han kommer ju inte få en sån positiv bild utav det längre, men ärligt talat så bryr du dig inte om det. Han skulle inte ha kommit hit från första början. Du vill honom inget illa, men han hör inte hemma i det här landet och du hoppas om han överlever att han håller sig ifrån Egypten i framtiden.

Sanna Persson: Du känner ungefär likadant för den här kvinnan som för Fredrik, men du skulle ju inte vilja se henne torterad, hon är ju kvinna, men hon verkar vara en typ som utan samvete manipulerar män och utnyttjar dom. Kanske är hon en manshaterska?

Thomas Palm: En riktig arketyper för turist. En snobb som du ser ner på. Det är tack vare sådana som han som det finns svältande barn och du skulle inte ha något emot att få klå upp honom, men givetvis inte framför Isabella. Skrämma upp honom vill du göra, ge honom en läxa och hoppas att mesen aldrig mera sätter sin fot i Egypten igen. Man borde även ta alla hans pengar och ge dom till fattiga barn.

Haqim: Han leder terrorist gruppen och du har stor respekt för honom. Du ser dig själv lite i honom och du visar vördnad för honom. Han är en bra man och kämpar för något gott. Du vet att han är en läkare och arbetar privat för terroristerna. Han har även lyckats med att få en familj och det beundrar du honom för. Du har hört att han skall ha en sjuk son, som han och Yasmine älskar över allt annat i Världen, men varför åker han ut på detta uppdraget för att frigöra Shafanais son? Haqim har aldrig gjort något sådant här förut, han har bara hjälpt de skadade, men den största frågan av dom alla är vad hans fru gör med på detta uppdrag.

Yasmine: Haqims fru. Hon är en sansad kvinna, en bra moder till sin sjuke son Ramses. Du skulle inte kunna tänka dig att hon skulle kunna göra en fluga förnär, så varför är hon med på denna resa? Varför skulle Haqim och Yasmine riskera allt för detta? Det är något som gnager dig och du är outhärligt nyfiken på svaret. Du är orolig att Yasmine ska råka illa ut och känner att du ska hjälpa henne, samt kanske få reda på vad hon gör här...